

**Notat om spørgsmål om parkering, fair trail og
parkeringsbilletter**

06-11-2007

Sagsnr.
2007-96218

Dokumentnr.
2007-409233

Sagsbehandler
Anders Møller

**Borgerens spørgsmål angående konkretiserede situationer ved
Krausesvej.**

På Krausesvej ud for nr. 12 kan der i følge Parkering • København pålægges afgifter såvel for overtrædelse af 10-meter reglen i Færdselslovens § 29, stk. 1, nr. 2 som for overtrædelse af reglen i Færdselslovens § 29, stk. 1, nr. 1, i følge hvilken man ikke må standse eller parkere ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 meter foran udkørslen. Vagterne har således valgfrihed i forhold til, hvilken forseelse de pålægger afgiften for.

Da begge overtrædelsespunkter fremgår direkte af Færdselslovens bestemmelser, er der ikke krav om, at den pågældende restriktion afmærkes.

Af Færdselslovens § 1 fremgår, at ”loven gælder, hvor andet ikke er bestemt, for færdsel på vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter”.

I Færdselslovens § 2, stk. 26 defineres vej som:
Vej, gade, cykelsti, fortov, plads, bro, tunnel, passage, sti eller lignende, hvad enten den er offentlig eller privat

Der er tale om en vej i Færdselslovens forstand, hvis området anvendes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter og afgørende for, om færdselsloven finder anvendelse er således, om der er tale om færdsel på vej.

I Færdselslovens § 2, stk. 27 defineres vejkryds som:
Vejkryds, vejforgrening og vejudmunding.

Der er i færdselsloven ikke nævnt undtagelser for ovenstående.

I Færdselslovens § 49, stk. 5 fremgår:
”Det er forbudt at cykle på fortov eller gangsti, medmindre andet følger af de regler, der fastsættes af justitsministeren efter § 14, stk. 4. Cyklist kan dog køre over fortov og gangsti.”

Det er således tilladt for cyklister at køre hen over fortovet, og der er jf. ovenstående ingen tvivl om, at stedet for afgiftspåleggelsen er ”vej” i Færdselslovens forstand, hvor Færdselslovens bestemmelser er

Rådhussekretariatet

Rådhuset, 1. sal, vær. 36
Postboks 444
1505 Kbh. V

Telefon
3366 2627

Telefax
3366 7080

E-mail
lisilv@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009493149

www.kk.dk

gældende, herunder også bestemmelserne om vejkryds og udkørsel for cykelsti, hvorfor afgifter for disse forseelser er korrekt pålagt.

Spørgsmålene om fair trial (retssikkerhed) i relation til behandling af parkeringsssager.

Sager vedrørende parkeringsafgifter er traditionelt blevet anset som civile sager.

Der har imidlertid været en klage til den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Petersen v. Denmark (24989/94), hvor domstolen skulle have taget stilling til det danske ”parkeringssystem” forenelighed med artikel 6 om fair trial i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMK).

Den Europæiske Menneskerettighedskommission lagde imidlertid i forbindelse med sin behandling af sagen på mødet den 14. september 1998 til grund, at parkeringsafgiftssager var straffesager i menneskerettighedskonventionens forstand. Det skyldes, at parkeringsafgiften efter sagens natur måtte anses som en straf i artikel 6’s forstand.

Det bemærkes særligt, at indtil reorganiseringen af menneskerettighedsorganerne pr. 1. november 1998 blev alle klager indledningsvist behandlet af Menneskerettighedskommissionen, som havde til opgave at frasortere de grundløse klager.

Sagen Petersen v. Denmark blev efterfølgende den 16. november 2000 forliget mellem klageren og den danske stat, og der foreligger derfor ingen afgørelse fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende spørgsmålet, om en parkeringsafgift må anses som en straf eller et strafsurogat.

Den officielle danske opfattelse er imidlertid fortsat, at parkeringsafgiftssager ikke er straffesager, blandt andet fordi der ikke er gentagelsesvirkning knyttet til pålagte parkeringsafgifter, der ikke sker registrering i kriminalregistret, og fordi afgiften er afkriminaliseret og alene har til formål at begrænse en uønsket adfærd fra bilisternes side.

Justitsministeriet, politiet og Parkering • København anser i overensstemmelse hermed ikke parkeringsafgiftssager som straffesager i konventionens forstand.

Vagn Greve har i Færdselsstrafferetten¹ anført, at parkeringsafgiftssager efter hans opfattelse må antages at være omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 om fair trial. På den baggrund antager Vagn Greve, at det påhviler myndighederne at sandsynliggøre, at der er begået en lovovertrædelse.

¹ Færdselsstrafferetten, 2001, side 154

Senest har fogedretten i København i en kendelse af 4. maj 2004² fundet, at parkeringsafgiftssager er omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6. Fogedretten udtalte følgende herom:

”Overtrædelse af de nævnte standsnings- og parkeringsbestemmelser medfører en parkeringsafgift på 510 kr., jf. Færdselslovens § 121, stk. 5. Der er ikke i færdselsloven hjemmel til at fastsætte anden sanktion for overtrædelsen. At parkeringsafgifterne kan siges at være afkriminaliserede i dansk ret, idet de er fjernet fra strafferetsplejen, udelukker ikke, at afgifterne anses for ”en forbrydelse” i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMK) artikel 6’s forstand. Efter ordlyden af og karakteren af Færdselslovens § 121 må en parkeringsafgift anses for en sanktion, der fastsættes for overtrædelse af en forbudt og uønsket adfærd, ligesom bestemmelsen må anses at have et pønalt sigte og er rettet mod alle borgere, der kører i bil. På denne baggrund og sammenholdt med Menneskerettighedsdomstolens praksis er det fogedrettens opfattelse, at parkeringsafgifter er ”en forbrydelse” i EMK’s forstand. At parkeringsafgiftssystemet mangler nogle af de sædvanlige kendetegn ved det strafferetlige system som f.eks. frihedsstraf, forvandlingsstraf, gentagelsesvirkning og konfiskation kan ikke ændre herved.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt EMK artikel 6 er overholdt i sagen skal fogedretten bemærke, at det forhold at parkeringsafgifterne er pålagt og udlæg foretaget af en administrativ myndighed, Københavns Kommune, Parkering · København, pantefogeden ikke i sig selv medfører en overtrædelse af artikel 6. Det afgørende er om der er fri appeladgang til domstol, der opfylder kravene i EMK artikel 6, og at der er fuld prøvelsesret for denne domstol. Det følger af skatteinddrivelseslovens § 6, stk. 1, at fogedretten træffer afgørelser om indsigelser mod udlæg, som fremsættes overfor pantefogeder. Fogedrettens prøvelsesret i parkeringsafgiftssager er ikke indskrænket, og der således en fuld prøvelse af grundlaget for afgiftspålæggelsen, samt af de juridiske spørgsmål som sagen rejser. Fogedretten, der er en del af domstolssystemet, og hvor procesmåden som ved almindelige domstole er kontradiktorisk, må anses for uafhængig og upartisk domstol i artikel 6’s forstand. Det bemærkes i den forbindelse, at der i retsplejelovens § 54 og 54a er beskyttelsesregler for det juridiske personale i fogedretten, fuldmægtige og retsassessorer, i tilfælde af uansøgt afsked og forflyttelse. Herefter finder fogedretten, at pålæggelse af parkeringsafgifter og foretagelse af pantefogedudlæg og prøvelse heraf i fogedretten, ikke er i strid med EMK artikel 6 eller i øvrigt i strid med samme artikels konvention 8”

² Fogedrettens sag nr. FSF1-18705/2003.

Diverse spørgsmål og kommentarer anført under PS i henvendelsen.

Det fremgår af § 7, stk. 2 i bekendtgørelsen om standsning og parkering i Københavns Kommune, at parkeringsbilletten skal anbringes synligt umiddelbart inden for forruden og skal kunne læses tydeligt udefra, når parkeringen sker i en særlig betalingszone, hvor der skal betales afgift (indløses parkeringsbillet).

Parkering • København pålægger parkeringsafgifter i det omfang, en parkeringsbillet er anbragt uaf læseligt.

Parkering • København frafalder imidlertid parkeringsafgifterne, hvis den umiddelbart uaf læselige parkeringsbillet beviseligt var gyldig på det tidspunkt, hvor parkeringsafgiften blev pålagt. Baggrunden herfor er dels, at det må anses for en ekstraordinær omstændighed, at den netop købte billet blæser ned på sædet eller på gulvet, dels at der i retspraksis er en tendens til, at sådanne sager, hvor der alene er en undskyldelig formel mangel, og hvor der trods alt beviseligt er købt en billet, ikke sjældent gives bilisten medhold.

På baggrund af denne praksis vedrørende frafald af afgifter er der indført en rutine i forbindelse med parkeringskontrollen. Her foretager de enkelte parkeringsvagter en grundig besigtigelse af køretøjet. Udover at syne bilens ruder ses også efter om en eventuel billet skulle være faldet på gulvet.

Får parkeringsvagten øje på en sådan billet, og er den uaf læselig, pålægges parkeringsafgiften, samtidig med at et eventuelt synligt kontrolnummer på billetten noteres på girokortets kontrolkort. Modtager Parkering • København herefter en indsigelse sammen med parkeringsbilletten, og stemmer kontrolnummeret fra kontrolkortet overens med kontrolnummeret på den vedlagte parkeringsbillet, frafaldes afgiften.

Har parkeringsvagten ikke noteret et kontrolnummer, eller er der ikke overensstemmelse mellem kontrolnummeret på parkeringsbilletten og på kontrolkortet, fastholdes den pålagte parkeringsafgift.

Folketingets Ombudsmand har den 10. april 2002³ taget stilling til Parkering • Københavns praksis i forhold til ikke synlige billetter.

Om den konkrete sag oplyste Parkering • København, at køretøjet blev observeret i 5 minutter, forinden afgiften blev pålagt, og der blev ifølge parkeringsvagten ikke konstateret en synlig parkeringsbillet. Parkeringsbilletter kan helt legalt overdrages bilister imellem. Det er derfor kontroltidspunktet på gaden, der ligger til grund for Parkering • Københavns afgørelser. Selv om der kan fremvises en gyldig

³ Folketingets Ombudsmands udtalelse af 10. april 2002, j.nr. 2002-0686-612.

parkeringsbillet efterfølgende, beviser det ikke, at billetten var købt af pågældende og heller ikke, at den pågældende billet forelå synligt, da køretøjet blev kontrolleret.

Folketingets Ombudsmand anførte herefter følgende:

”Min undersøgelse af sagen har alene vedrørt den praksis som Parkering • Københavns fastholdelse af parkeringsafgiften ved afgørelsen af 26. februar 2002 er udtryk for.

Bestemmelsen i Københavns Kommunes bekendtgørelse om standsning og parkering i København af 7. juni 2001, § 6, stk. 4, er sålydende:

”Bliver en parkomatplads ledig inden udløbet af den tid, der er betalt for, kan den resterende tid benyttes af et efterfølgende køretøj uden betaling ved overdragelse af parkeringsbilletten.”

I bekendtgørelsen er det videre – som anført ovenfor – bestemt at parkeringsbilletten tydeligt skal kunne aflæses udefra og at den derfor skal anbringes i forruden eller i en af fordørenes ruder.

En efterfølgende fremvisning af en (gyldig) parkeringsbillet er således ikke i sig selv dokumentation for at parkeringsbekendtgørelsens regler har været iagttaget. Jeg henviser herved også til at parkeringsbilletten kan overdrages.

Om der i det enkelte tilfælde måtte være anledning til at iværksætte særlige undersøgelser af omstændighederne ved pålæggelsen af en parkeringsafgift må bero på forholdene i den enkelte sag – navnlig hvad der gøres gældende fra den der anfægter lovligheden af pålægget. Den praksis der i almindelighed følges af Parkering • København giver mig ikke anledning til bemærkninger.”

Parkering • Københavns praksis vedrørende synlige billetter har også støtte i en kendelse fra Østre Landsret.

Med hensyn til observationstider i forbindelse med afgiftspåleggelse for parkeringsforbud, er Parkering • København forpligtet til at følge Københavns Politis vejledning for parkeringskontrol. Af denne fremgår det, at der ved parkeringsforbudsovertrædelser er en minimum observationstid på 4 minutter uanset køretøjets art. Der ud over arbejdes der ifølge samme vejledning ud fra et overordnet forsigtighedsprincip, der blandt andet indebærer særlig opmærksomhed i forhold til af- og pålæsning. Ved standsningsforbudsovertrædelser er der selvsagt ingen minimums observationstid.

Kommentarerne vedrørende optagelse af fotos er Parkering • København ikke i stand til at forklare, da p-vagter hos Parkering •

København ikke anvender fotooptagelser i forbindelse med afgiftspålæggelser.

Placering af container på vejarealet sker med tilladelse fra forvaltningen, Center for veje og renhold efter reglerne om særråden over vejareal. Containeren er ikke et køretøj og derfor ikke omfattet af reglerne i Færdselsloven vedrørende standsning og parkering. Forvaltningen iagttager naturligvis formålet med bestemmelserne i Færdselsloven, når der gives tilladelser til opsætning af containere på vejarealet. Det er ikke muligt ud fra de fremsendte oplysninger at identificere, om der har været givet tilladelse til opsætning af den konkrete container, der nævnes i henvendelse, og desværre er der af og til eksempler på, at der opsættes containere uden tilladelse.

Forvaltningen har oplyst, at midlertidig skiltning fjernes hurtigst muligt efter formålets ophør. Det skal selvfølgelig beklages, hvis det ikke sket i alle tilfælde.

Hverken Københavns Kommune eller andre kommuner har mulighed for at delegere opgaver med parkeringskontrol til private firmaer. Det er på den baggrund ikke muligt at kommentere bemærkninger om private parkeringsselskaber.